HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שבועת העדות נוהגת באנשים ולא בנשים. דכתיב (ויקרא ה) והוא עד ראוי להעיד דבר הכתוב ומשה פסולה לעדות. **קרובים.** פסולין לעדות. בסנהדרין (דף כז:) ילפינן לה והני נינהו התם מפרש: **ולא בפסולין.** כגון גזלן שהוא פסול מן התורה שנאמר (שמות כג) אל תשת עד חמס: **אלא בראוין להעיד בפני בית דין ושלא בפני ב"ד מפי עצמו ומפי אחרים אין חייבין עד שיכפרו בהן בב"ד דברי ר' מאיר וחכמים אומרים בין מפי עצמו ובין מפי אחרים אינן חייבין עד שיכפרו בהן בב"ד וחייבין על זרון השבועה ועל שגגתה עם זדון העדות ואינן חייבין על שגגתה ומה הן חייבין על זדון**

[א] **השבועה** הקרבן עולה ויורד: **גמ'** מנהני מילי דת"ר [1]ועמדו שני האנשים [ו]בעדים הכתוב מדבר אתה אומר בעדים או אינו אלא בבעלי דינין כשהוא אומר [1]אשר להם הריב הרי בעלי דינין אמור הא מה אני מקיים ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר ואם נפשך לומר נאמר כאן שני ונאמר להלן [2]שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים מאי אם נפשך לומר וכי תימא מדלא כתב ואשר להם הריב כוליה קרא בבעלי דינין משתעי נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים תניא אידך ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר אתה אומר בעדים או אינו אלא בבעלי דינין אמרת וכי שנים באים לדין שלשה אין באין לדין ואם נפשך לומר נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים מאי אם נפשך לומר וכי תימא בתובע ונתבע קא משתעי קרא נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים תניא אידך ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר אתה אומר בעדים או אינו אלא בבעלי דינין אמרת וכי אנשים באין לדין נשים אין באות לדין ואם נפשך לומר נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים מאי אם נפשך לומר וכי תימא אשה לאו אורחה משום [3]כל כבודה בת מלך פנימה נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים ת"ר ועמדו שני האנשים [ז]מצוה לבעלי דינין שיעמדו [ח]אמר ר' יהודה שמעתי שאם רצו להושיב את שניהם מושיבין איזהו אסור [ט]שלא יהא אחד עומד ואחד יושב אחד מדבר כל צרכו ואחד אומר לו קצר דבריך ת"ר [4]בצדק תשפוט עמיתך שלא יהא אחד יושב ואחד עומד [י]אחד מדבר כל צרכו ואחד אומר לו קצר דבריך ד"א בצדק תשפוט עמיתך [ז]הוי דן את חבירך לכף זכות תני רב יוסף בצדק תשפוט עמיתך [ט]עם שאתך בתורה ובמצות השתדל לדונו [ט] יפה רב עולא בריה דרב עילאי הוה ליה דינא קמיה דרב נחמן שלח ליה רב יוסף עולא חברנו עמית בתורה ובמצות אמר למאי שלח לי לחנופי ליה הדר אמר [כב]למישרא בתיגריה

שבועת העדות. מנהני מילי. תימה למאי צריך קרא לעבד פסול לעדות כפ' המוכל (ב"ק דף פח.) מלא יומתו אבות על בנים תיפוק ליה משום דגמרינן לה מהא[ט]: **שלשה אין באין לדין.** מכאן מי שעדים מייחי צריך שלשה למילתא דכיון דסגי בתרי לא מתו טפי מכל הנאים לדין כל בעלי דינין רגילין לבא: **כל כבודה בת מלך פנימה.** וא"ת הא מסתמא נמי לחייבי בעדים מצא ליה למעוטי נשים ללמוד הא דנקט קרא בנשים משום דכל כבודה בת מלך ויש לומר דגבי עדים ע"כ צריכין לבא לדין עד מפי עד כשר אבל לדין יכולה למסור טענותיה ביד אחר: **מצוה בבעלי דינין שיעמדו.** ופי' ר' יהודה מודה בגמר דין מי נעדיס דמלוה שיעמדו כדלמרי' בסמוך וקסבר דבפרק בתרא דמועד קטן (דף כא. ושם) מסתע לועמדו לא מסתע עמידה דנפקא לן קריעה מעומד מויקס מיוב ויקרע ופריך מלא מעתה ועמד ומחר ס"ל והמניא דין עומד ודין יושב ומשני התם לא כתב ויעמוד וימחר הכא כתיב ויקס ויקרע וס"ל דועמד שמין מעשה למחריו כי הכא מסתע ועמידה לא מסתע עמידה כמו (כתובות דף כב.) עמדה וקידמה ועמדה ומשתם (ב"ב דף קלט.) ועמד וכתב כל נכסיו לאחר (שם דף קלב.) והא דאמר לה נתי עמודי בס"פ מלות חליפה (יבמות דף קו. ושם) דמסתע דנעשין חליפה מעומד לא משום דכתיב ועמד ואמר כדכתיב בפרשה דל"ל הוי עיכובא דכתיב ועוד ככה דכתיב עיכובא הוי אלא אמר לה לעמוד משום דמלוה בנעלי דינין לעמוד כדאמר הכא והיה אומר לה לעמוד ולטעון או שמא לאחון משום דחליפה הויא כגמר דין[ט]:

שאם רצו ב"ד להושיב בו'. בסנהדרין פרק כהן גדול (דף יט.) לאמר ליה שמעון בן שטח ינאי עמוד על רגליך ויעידו בך אתי אלא כר' יהודה ולדידיה בשעת גמר דין הוה ולא[יא] בשעת קבלת עדות שהוא מחלת דין: **למאי** שלח לי בו'. ס"ל להפוסלי בזכותיה דלמרי' פרק כל כתבי הקודש (שבת דף קיט.) תימי לי דכי אתי לזכות מרבנן קמי לזיכוי לא מגניגן ריש"ג אבל מי סדיק עד דמהפכי בזכותיה:

למישרי ליה תגריה. כשנמלו שני דיניס בשת אחת דאם בא דין אחד מהלה צריך להקדימו דלמרינן בסנהדרין (ד' ח.) בקטן בגדול משמעון אי נמי עשה דכבוד התורה עדיף דלמרינן פרק בתרא דכתובות (דף קו.):

אי

שבועת העדות נוהגת באנשים ולא בנשים ברחוקין ולא בקרובין

בכשרין ולא בפסולין ואינה נוהגת [א]אלא בראוין להעיד בפני בית דין ושלא בפני ב"ד מפי עצמו ומפי אחרים אין חייבין עד שיכפרו בהן בב"ד דברי ר' מאיר וחכמים אומרים [ב]בין מפי עצמו ובין מפי אחרים אינן חייבין עד שיכפרו בהן בב"ד [ג]וחייבין על זדון השבועה ועל שגגתה עם זדון העדות [ד]ואינן חייבין על שגגתה ומה הן חייבין על זדון

[א] **השבועה** הקרבן עולה ויורד: **גמ'** מנהני מילי דת"ר [1]ועמדו שני האנשים [ו]בעדים הכתוב מדבר אתה אומר בעדים או אינו אלא בבעלי דינין כשהוא אומר [1]אשר להם הריב הרי בעלי דינין אמור הא מה אני מקיים ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר ואם נפשך לומר נאמר כאן שני ונאמר להלן [2]שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים מאי אם נפשך לומר וכי תימא מדלא כתב ואשר להם הריב כוליה קרא בבעלי דינין משתעי נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים תניא אידך ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר אתה אומר בעדים או אינו אלא בבעלי דינין אמרת וכי שנים באים לדין שלשה אין באין לדין ואם נפשך לומר נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים מאי אם נפשך לומר וכי תימא בתובע ונתבע קא משתעי קרא נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים תניא אידך ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר אתה אומר בעדים או אינו אלא בבעלי דינין אמרת וכי אנשים באין לדין נשים אין באות לדין ואם נפשך לומר נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים מאי אם נפשך לומר וכי תימא אשה לאו אורחה משום [3]כל כבודה בת מלך פנימה נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים ת"ר ועמדו שני האנשים [ז]מצוה לבעלי דינין שיעמדו [ח]אמר ר' יהודה שמעתי שאם רצו להושיב את שניהם מושיבין איזהו אסור [ט]שלא יהא אחד עומד ואחד יושב אחד מדבר כל צרכו ואחד אומר לו קצר דבריך ת"ר [4]בצדק תשפוט עמיתך [י]שלא יהא אחד עומד ואחד אומר לו קצר דבריך ד"א בצדק תשפוט עמיתך [ז]הוי דן את חבירך לכף זכות תני רב יוסף בצדק תשפוט עמיתך [ט]עם שאתך בתורה ובמצות השתדל לדונו [ט] יפה רב עולא בריה דרב עילאי הוה ליה דינא קמיה דרב נחמן שלח ליה רב יוסף עולא חברנו עמית בתורה ובמצות אמר למאי שלח לי לחנופי ליה הדר אמר [כב]למישרא בתיגריה

שבועת העדות. מנהני מילי. תימה למאי צריך קרא לעבד פסול לעדות כפ' המוכל (ב"ק דף פח.) מלא יומתו אבות על בנים תיפוק ליה משום דגמרינן לה מהא[ט]: **שלשה אין באין לדין.** מכאן מי שעדים מייחי צריך שלשה למילתא דכיון דסגי בתרי לא מתו טפי מכל הנאים לדין כל בעלי דינין רגילין לבא: **כל כבודה בת מלך פנימה.** וא"ת הא מסתמא נמי לחייבי בעדים מצא ליה למעוטי נשים ללמוד הא דנקט קרא בנשים משום דכל כבודה בת מלך ויש לומר דגבי עדים ע"כ צריכין לבא לדין עד מפי עד כשר אבל לדין יכולה למסור טענותיה ביד אחר: **מצוה בבעלי דינין שיעמדו.** ופי' ר' יהודה מודה בגמר דין מי נעדיס דמלוה שיעמדו כדלמרי' בסמוך וקסבר דבפרק בתרא דמועד קטן (דף כא. ושם) מסתע לועמדו לא מסתע עמידה דנפקא לן קריעה מעומד מויקס מיוב ויקרע ופריך מלא מעתה ועמד ומחר ס"ל והמניא דין עומד ודין יושב ומשני התם לא כתב ויעמוד וימחר הכא כתיב ויקס ויקרע וס"ל דועמד שמין מעשה למחריו כי הכא מסתע ועמידה לא מסתע עמידה כמו (כתובות דף כב.) עמדה וקידמה ועמדה ומשתם (ב"ב דף קלט.) ועמד וכתב כל נכסיו לאחר (שם דף קלב.) והא דאמר לה נתי עמודי בס"פ מלות חליפה (יבמות דף קו. ושם) דמסתע דנעשין חליפה מעומד לא משום דכתיב ועמד ואמר כדכתיב בפרשה דל"ל הוי עיכובא דכתיב ועוד ככה דכתיב עיכובא הוי אלא אמר לה לעמוד משום דמלוה בנעלי דינין לעמוד כדאמר הכא והיה אומר לה לעמוד ולטעון או שמא לאחון משום דחליפה הויא כגמר דין[ט]:

שאם רצו ב"ד להושיב בו'. בסנהדרין פרק כהן גדול (דף יט.) לאמר ליה שמעון בן שטח ינאי עמוד על רגליך ויעידו בך אתי אלא כר' יהודה ולדידיה בשעת גמר דין הוה ולא[יא] בשעת קבלת עדות שהוא מחלת דין: **למאי** שלח לי בו'. ס"ל להפוסלי בזכותיה דלמרי' פרק כל כתבי הקודש (שבת דף קיט.) תימי לי דכי אתי לזכות מרבנן קמי לזיכוי לא מגניגן ריש"ג אבל מי סדיק עד דמהפכי בזכותיה:

למישרי ליה תגריה. כשנמלו שני דיניס בשת אחת דאם בא דין אחד מהלה צריך להקדימו דלמרינן בסנהדרין (ד' ח.) בקטן בגדול משמעון אי נמי עשה דכבוד התורה עדיף דלמרינן פרק בתרא דכתובות (דף קו.):

אי

שבועת העדות נוהגת באנשים ולא בנשים ברחוקין ולא בקרובין בכשרין ולא בפסולין ואינה נוהגת [א]אלא בראוין להעיד בפני בית דין ושלא בפני ב"ד מפי עצמו ומפי אחרים אין חייבין עד שיכפרו בהן בב"ד דברי ר' מאיר וחכמים אומרים [ב]בין מפי עצמו ובין מפי אחרים אינן חייבין עד שיכפרו בהן בב"ד [ג]וחייבין על זדון השבועה ועל שגגתה עם זדון העדות [ד]ואינן חייבין על שגגתה ומה הן חייבין על זדון

[א] **השבועה** הקרבן עולה ויורד: **גמ'** מנהני מילי דת"ר [1]ועמדו שני האנשים [ו]בעדים הכתוב מדבר אתה אומר בעדים או אינו אלא בבעלי דינין כשהוא אומר [1]אשר להם הריב הרי בעלי דינין אמור הא מה אני מקיים ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר ואם נפשך לומר נאמר כאן שני ונאמר להלן [2]שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים מאי אם נפשך לומר וכי תימא מדלא כתב ואשר להם הריב כוליה קרא בבעלי דינין משתעי נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים תניא אידך ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר אתה אומר בעדים או אינו אלא בבעלי דינין אמרת וכי שנים באים לדין שלשה אין באין לדין ואם נפשך לומר נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים מאי אם נפשך לומר וכי תימא בתובע ונתבע קא משתעי קרא נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים תניא אידך ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר אתה אומר בעדים או אינו אלא בבעלי דינין אמרת וכי אנשים באין לדין נשים אין באות לדין ואם נפשך לומר נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים מאי אם נפשך לומר וכי תימא אשה לאו אורחה משום [3]כל כבודה בת מלך פנימה נאמר כאן שני ונאמר להלן שני מה להלן בעדים אף כאן בעדים ת"ר ועמדו שני האנשים [ז]מצוה לבעלי דינין שיעמדו [ח]אמר ר' יהודה שמעתי שאם רצו להושיב את שניהם מושיבין איזהו אסור [ט]שלא יהא אחד עומד ואחד יושב אחד מדבר כל צרכו ואחד אומר לו קצר דבריך ת"ר [4]בצדק תשפוט עמיתך [י]שלא יהא אחד עומד ואחד אומר לו קצר דבריך ד"א בצדק תשפוט עמיתך [ז]הוי דן את חבירך לכף זכות תני רב יוסף בצדק תשפוט עמיתך [ט]עם שאתך בתורה ובמצות השתדל לדונו [ט] יפה רב עולא בריה דרב עילאי הוה ליה דינא קמיה דרב נחמן שלח ליה רב יוסף עולא חברנו עמית בתורה ובמצות אמר למאי שלח לי לחנופי ליה הדר אמר [כב]למישרא בתיגריה

שלח לי. הא מילתא: **לחנופי ליה.** שמא להחניפו בתמיה: **למישרא בתיגריה.** כלפרישית שם בא דין אחר לפני מפסוק את זה תחלה:

מי

ו) [בעיל כט:], ב) [תוספתא סנהדרין פ"ו], ג) [שם], ד) [תוספ' פ"ג מ"ו ועי' שבת קכז.], ה) [ב"מ נט. ע"ש בפרש"י ד"ה עמיתו], ו) [בב"ק תירלו תוספות על קומץ ו ע"ש ועי"ע תוס' זבחים קג. ד"ה אין לי וכו'], ז) [וע"ע תוס' יבמות קג. ד"ה בין עומד ותוס' זבחים קיט. ד"ה מיוסב], ח) [עמ"ש על הגליון בסנהד' יט: בתוס'],

1. וְעָמְדוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְיָ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם:
דברים יט יז

2. לֹא יָקוּם עֵד אֶחָד בְּאִישׁ לְכֹל עָוֹן וּלְכָל חַטָּאת בְּכָל חֵטְא אֲשֶׁר יֶחֱטָא עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים אוֹ עַל פִּי שְׁלֹשָׁה עֵדִים יָקוּם דָּבָר: דברים יט טו

3. כָּל כְּבוּדָּה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ: תהלים מה יד

4. לֹא תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט לֹא תִשָּׂא פְנֵי דָל וְלֹא תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ: ויקרא יט טו

(א) גמ' לזיל יפה יפה רב עולא: (ב) רש"י ד"ה ועל וכו' לתוקימנא. נ"ב לעיל דף כו ריש ע"ב:

גמ' למישרי בתיגריה. עיין מדליס דף קכ.:

[א] במשנה שבועה. ממקם (דקמי גם על שגגתה עם זדון העדות. וכיוצ' הגילם' וזוטא):

שבועת העדות. שחייב הכתוב עליה קרבן שבועה, שנאמר (ויקרא ה) ונעלם קול אלה (יומא עד.). הוי דן את חבירך לכף זכות. על כל מה שתמצא עליו לומר שתמצין לטובה עד שתדע בבירור שהיו כן, שאם תתה דן כן יהיו אומך מן הסמים לזכות כמו שמפורש בפרק מפנין (אבות פ"א מ"ו, ונר' שבת קכז:). **עם שאתך בתורה כו'.** עמיתך, עם אתך (ער' ב"מ נט.).

מתני' שבועת העדות נוהגת באנשים ולא בנשים כר'. סוגיא. שבועת העדות בכשרים בראוין להעיד בפני ב"ד ושלא בפני ב"ד מפי עצמו ומפי אחרים ואין חייבין עד שיכפרו בהן בב"ד: מנא ליה דעדות באנשים ולא בנשים שנאמר ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר כו'. פשוטה היא: ת"ר ועמדו שני האנשים מצוה בנידונין שיעמדו. א"ר יהודה שמעתי שאם רצו ב"ד להושיב את שניהם מושיבין איזהו אסור אחד יושב ואחד עומד. אחד מדבר כל צרכו ואחד אומר לו קצר דבריך. שנאמר בצדק תשפוט עמיתך: ד"א בצדק תשפוט עמיתך הוי דן את כל האדם לכף זכות. עמיתך עם שאתך בתורה ובמצות השתדל לדונו יפה. שנאמר בצדק תשפוט עמיתך. שלח ליה רב יוסף לרב נחמן עולא חברנו עם שאתך בתורה ובמצות הוא אמר מאי האי דשלח לי לחנופי ליה. הדר אמר למישרא תיגריה

א א מיי' פ"י מהל' שבועות הל' ו סמג לאוין רמה:
ב ב מיי' שם פ"ט הל' ג סמג שם:
ג ג מיי' פ"ג שם הל' יג:
ד ד מיי' שם הל' יג:
ה ה מיי' שם הל' יג [ופ"י מהל' שגגות הל"ג]:
ו ו מיי' פ"ט מהל' עדות הל' ג ועיין בכ"מ סמג לאוין קיד טוש"ע מ"מ סי' ז סעיף ד וסי' לג סעיף ג:
ז ז ח ח ט מיי' פכ"ג מהל' סנהדרין הל' ג סמג עשין קו טוש"ע מ"מ סי' י סעיף ג וסעי' ג:
ח י מיי' שם הל' ה:
כ [מיי' פ"ו מהל' ס"ת הל"י טוש"ע יו"ד סי' רמג סעי' ה טוש"ע מ"מ סי' טו סעי' ג]: